

DLE ROZDĚLOVNÍKU

Č. j.: MHMP 1887051/2018
Sp. zn: S-MHMP 1946432/2018

Vyřizuje / linka
Lehmann/4295

Datum
23.11. 2018

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravních agend, jako odvolací správní orgán příslušný dle § 81 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odvolání společnosti Tweelingen a.s., IČ 27529606, se sídlem Wuchterlova 1609/8, Praha 6 – Dejvice, proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 11, odboru výstavby č.j. MCP11/18/022346/OV/Bar, spis. zn. OV/10/043199/Bar ze dne 30.5.2018, kterým byla zamítnuta její žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby nazvané „**Litochlebský park**“ na pozemcích parc. č. 1205/3, 1328/3, 1343, 1344/1, 1344/2, 1360/4, 1360/5, 1360/6, 1361, 1367, 1369/1, 1369/2, 1370/2, 1205/1, 1205/6, 1308/1, 1328/1, 1328/7, 1328/9, 1332/1, 1338, 1360/1, 1360/2, 1365, 1366/1, 1368/1, 1372/2, 1375, 1381, 3104/1, 3105, 3162, 3163, 3184/1, 3184/2, 3184/3, 3184/6 a 3199/1 v katastrálním území Chodov, rozhodl dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu takto:

Odvolání se zamítá a rozhodnutí č.j. MCP11/18/022346/OV/Bar, spis. zn. OV/10/043199/Bar ze dne 30.5.2018 se potvrzuje.

Účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu, na něž se vztahuje rozhodnutí správního orgánu:

Tweelingen a.s., IČ 27529606, se sídlem Wuchterlova 1609/8, Praha 6 – Dejvice

Odůvodnění:

Úřad městské části Praha 11, odbor výstavby (dále jen stavební úřad) vydal rozhodnutí č.j. MCP11/18/022346/OV/Bar, spis. zn. OV/10/043199/Bar ze dne 30.5.2018, kterým zamítl žádost společnosti Tweelingen a.s. o vydání rozhodnutí o umístění stavby uvedené ve výroku. Proti tomuto rozhodnutí uplatnila odvolání společnost Tweelingen a.s. (dále jen odvolatelka). V jeho obsahu uvádí, že v důsledku zrušení úpravy kódu míry využití území „K“ není území kódem míry využití vůbec regulováno a neplatí zde ani původně stanovený kód „E“. Na podporu tohoto tvrzení argumentuje rozsudkem NSS 7 AOs 4/2012 – 31 ze dne 23.5.2013 se závěrem, že zrušením opatření obecné povahy nedochází k „oživnutí“ předchozího opatření obecné povahy, a že stavby v území neřešeném územně plánovací

dokumentací lze v zastavěném území obce povolit za využití ust. § 18 odst. 5 a § 188a stavebního zákona. Odvolatelka zdůrazňuje, že v důsledku zrušení úpravy nelze v území aplikovat žádný kód míry využití území. Odkazuje na rozsudek NSS v předmětné věci (6 AOs 1/2013 – 53 ze dne 13.3.2014), ze kterého mj. cituje: „Bez jejich existence by bylo možno stavět jakékoliv stavby v jakékoliv ploše.“ V závěru odvolatelka uvádí, že dle aktuálního právního názoru NSS (rozsudek 3 As 157/2016 ze dne 21.6.2017) nemělo být v návaznosti na zrušení úpravy automaticky zrušeno předchozí potvrzující rozhodnutí odvolacího správního orgánu a postup Městského soudu v Praze označuje za nezákonný.

Stavební úřad podle ust. § 86 odst. 2 správního řádu zaslal stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzval je, aby se k němu vyjádřili. Tohoto oprávnění žádný z účastníků nevyužil.

Vzhledem k tomu, že stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu usnesení podle ust. § 87 správního řádu, předal spis odvolacímu správnímu orgánu.

Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravních agend (MHMP ODA) po ověření, že odvolání bylo podáno účastníkem řízení, následně zkoumal, zda bylo odvolání podáno v zákonem stanovené lhůtě. Dle ust. § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené usnesení vydal. Dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení usnesení. Lhůta je zachována, pokud je odvolání podáno ve lhůtě k poštovní přepravě. Z obsahu spisu vyplývá, že rozhodnutí bylo odvolatelce doručeno dne 30.5.2018, odvolání bylo uplatněno v zákonné odvolací lhůtě dne 13.6.2018. Odvolání je včasné a přípustné.

Dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného usnesení a řízení, které vydání usnesení předcházelo, s právními předpisy. Správnost přezkoumává v rozsahu námitek uvedeným v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. V souladu s ust. § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.

Z obsahu předloženého správního spisu bylo zjištěno, že v řízení zahájeném na základě žádosti dne 16.7.2010 stavební úřad vydal rozhodnutí č.j. MCP11/11/048585/OV/Šok, sp. zn. OV/10/043199/Šok ze dne 11.7.2011, kterým byla umístěna stavba zvaná „Litochlebský park“ a současně povolena výjimka z ustanovení čl. 8 odst. 2 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze. V odvolacím řízení bylo rozhodnutí stavebního úřadu potvrzeno rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odborem stavebním sp. zn. S-MHMP 967182/2011/OST/Fr ze dne 16.8.2012. Městský soud v Praze rozsudkem č.j. 5 A 193/2012-87 ze dne 13.6.2014 zrušil Úpravu územního plánu sídelního útvaru hl.m. Prahy č. U 0870/2010 účinnou od 21.6.2010 (dále jen Úprava), která pro pozemky záměru navýšila stávající kód míry využití území v ploše SMJ z kódu E (SMJ-E) na kód míry využití území K (SMJ-K). V rozsudku zároveň zrušil rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního sp. zn. S-MHMP 967182/2011/OST/Fr ze dne 16.8.2012 a věc vrátil Magistrátu hl. m. Prahy k dalšímu řízení.

V pokračujícím řízení MHMP ODA, vázán v rozsudku vysloveným názorem soudu, dne 17.7.2017 rozhodnutím č.j.: 1121817/2017 zrušil rozhodnutí stavebního úřadu č.j. MCP11/11/048585/OV/Šok ze dne 11.7.2011 a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. V novém projednání návrhu byla dne 21.9.2017 u stavebního úřadu uplatněna žádost odvolatelky o přerušení řízení do 31.9.2019. Stavební úřad usnesením č.j. MCP11/17/057842/OV/Bar ze dne 18.10.2017 žádost zamítl. Toto usnesení bylo v odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutím MHMP ODA sp. zn. S-MHMP 1946432/2017, č.j. MHMP 826244/2018 ze dne 22.6.2018. Z důvodu absence odkladného účinku odvolání proti usnesení pokračoval stavební úřad v řízení a vydal napadené rozhodnutí ze dne 30.5.2018, kterým žádost o vydání územního rozhodnutí zamítl.

Z hlediska věcného je předmětem řízení stavba převážně administrativní budovy obsahující 24 nadzemních podlaží, navazující stavbu podzemních garáží o 6 podzemních podlažích s vjezdovou rampou a související dopravní a tech. infrastrukturu, včetně vyvolaných přeložek.

Dle platného územního plánu ve znění Změny Z 2832/00 (OOP 55/2018) účinné od 12.10.2018 je záměr navrhován do plochy SMJ - E (smíšeného městského jádra s kódem míry využití území E), ve které je záměr z hlediska plošného využití (dříve funkčního) přípustný (dříve výjimečně přípustný).

Z hlediska prostorové regulace je záměr navržen v souladu s regulativem K (navýšeným Úpravou), pro který je stanoven koeficient podlažních ploch $KPP = 3,2$. Pro nyní platný regulativ E je stanoven $KPP = 1,1$. Stavební úřad na str. 11 rozhodnutí přezkoumatelně odůvodnil, že při celkové rozloze plochy SMJ-E = 8209 m² je maximální kapacita hrubých podlažních ploch ve funkční ploše SMJ – E stanovena $HPP = 8209 * 1,1 = 9029,9$ m². Záměr je navrhován s $HPP = 21\ 840$ m². Změna Z 2832/00 navíc omezuje výpočet maximální možné HPP na plochu posuzovaného záměru a překročení koeficientu podlažních ploch je tak ještě výraznější. Umístění záměru je v rozporu s regulací stanovenou v územním plánu.

K odvolacím námitkám MHMP ODA uvádí (námitky kráceny, kurzivou):

V důsledku zrušení Úpravy není předmětné území kódem míry využití vůbec regulováno a neplatí zde ani původně stanovený kód „E“; zrušením opatření obecné povahy nedochází k „oživnutí“ předchozího opatření obecné povahy.

Za účelem obnovení platnosti původního kódu E by musel proběhnout znovu formální proces vedoucí ke změně platného územního plánu.

Na podporu svého tvrzení odvolatelka argumentuje rozsudkem NSS 7 AOs 4/2012 – 31 ze dne 23.5.2013. Z rozsudku však jednoznačně vyplývá, že se týká zrušení části opatření obecné povahy, kterým byl přijat nový územní plán obce.

NSS v rozsudku zároveň uvedl (zvýrazněno MHMP ODA): „Přitom si je vědom toho, že v rozsudku ze dne 27. 10. 2011, č. j. 2 Ao 6/2011 - 210, bylo k posuzování změny územního plánu vysloveno, že „zrušení změny územního plánu (byť např. „jen“ z procesních důvodů) nevede pořizovatele k povinnosti vydat změnu opakovaně (to mj. plyne i z toho, že opatření obecné povahy nelze zrušit a vrátit k dalšímu řízení, ale toliko zrušit - srov. § 78 a § 101d s. ř. s.). **Dojde-li ke zrušení opatření obecné povahy, které spočívá ve změně územního plánu,**

at' již v soudním či přezkumném řízení, znamená to, že platí územní plán v podobě před zrušenou změnou. To plyne nejen z jazykového výkladu výrazu „změna“, nýbrž také z koncepce stavebního zákona, který stanoví povinnost každé obce mít vlastní územní plán pro celé své území a neumožňuje územní plán pořizovateli bez dalšího zrušit (§ 188, § 43 stavebního zákona).“ Citovaný závěr se však vztahuje pouze na změnu územního plánu, kde má své opodstatnění. Změna územního plánu je totiž regulací menší intenzity v procesu územního plánování a nepředstavuje natolik vážný zásah do právní jistoty obyvatel obce. **Pokud nadále platí územní plán v podobě před zrušenou změnou, pak dochází k „návratu“ k logické a vnitřně provázané koncepci územního plánu.** Zvolené řešení tak přispívá k větší stabilitě a zohledňuje potřebu souvislé regulace celého území obce.“

Z uvedeného vyplývá, že v posuzovaném území je stanovena prostorová regulace kódem míry využití území E, která platila před přijatou Úpravou (změnou). Námitky odvolatelky jsou nedůvodné.

V rozsudku NSS č.j. 6 AOs 1/2013 – 53 ze dne 13.3.2014, který se týkal Úpravy je uvedeno, že bez existence kódů míry využití území by bylo možno stavět jakékoliv stavby v jakékoliv ploše.

V plochách tzv. stabilizovaných, ve kterých není písmenným kódem stanovena prostorová regulace (např. SMJ), je z hlediska limitů rozvoje možné pouze zachování, dotvoření a rehabilitace stávající urbanistické struktury bez možnosti další rozsáhlé stavební činnosti. Dle Změny Z 2832/00 se přípustné řešení stanoví v souladu s charakterem území s přihlédnutím ke stávající urbanistické struktuře a stávajícím hodnotám výškové hladiny uvedeným v Územně analytických podkladech hl. m. Prahy.

Umístění stavby do stabilizovaného území (bez kódu míry využití) není předmětem žádosti posuzované před správními orgány a nebylo ani předmětem soudních řízení. Soudy se zabývaly návrhem na zrušení opatření obecné povahy (Úpravy územního plánu hl.m. Prahy č. U 0870/2010). Odvolatelkou citovaná věta byla v odůvodnění rozsudku zjevně vyslovena pouze pro zdůraznění závaznosti kódů jako územních regulativů, protože uvedený právní názor nelze v řízení nijak zohlednit.

Námitka odvolatelky je nedůvodná.

Nezákonný postup Městského soudu, který byl nesprávně potvrzen NSS, kdy spolu s Úpravou bylo zrušeno i rozhodnutí odvolacího správního orgánu, lze napravit pouze opětovným vyhověním žádosti o územní rozhodnutí. Dle aktuálního právního názoru NSS (3As 157/2016 ze dne 21.6.2017) nemělo být rozhodnutí Magistrátu automaticky zrušeno.

NSS v předmětné věci rozhodoval o kasační stížnosti proti předcházejícímu rozsudku MS č.j. 5 A193/2012-61 ze dne 7.2.2013, kterým byl návrh na zrušení opatření obecné povahy původně zamítnut. MHMP ODA není známo, že by byl následující zrušující rozsudek MS v Praze č.j. 5 A 193/2012-87 ze dne 13.6.2014 napaden kasační stížností a tudíž „nesprávně potvrzen NSS“. Rozsudek MS ze dne 13.6.2014 je pro správní orgány v pokračujícím řízení závazný.

Stavební úřad v územním řízení posuzuje soulad záměru s požadavky ust. § 90 stavebního zákona k okamžiku vydání rozhodnutí. Za současného právního stavu nelze žádosti o vydání územního rozhodnutí pro předmětnou stavbu vyhovět.

Stavební úřad nepochybil, jestliže v souladu s požadavky ust. § 3 správního řádu zjistil skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprováděl další dokazování a žádost zamítl postupem dle ust. § 51 odst. 3 správního řádu ve spojení s ust. § 92 odst. 2 stavebního zákona pro rozpor záměru s územně plánovací dokumentací (ust. § 90 písm. a) stavebního zákona).

Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že odvolání není důvodné, proto odvolání zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Stanislav Lehmann
vedoucí oddělení speciálního stavebního úřadu
podepsáno elektronicky

Rozhodnutí se doručuje:

I. účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu a odvolatel, doporučeně, fyz. osoba do v.l.rukou

1. Tweelingen, a.s., IDDS: exngskx, sídlo: Wuchterlova 1609, 160 00 Praha 6

II. účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu, doporučeně

2. Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy, příspěvková organizace, IDDS: c2zmahu
sídlo: Vyšehradská č.p. 2077/57, Praha 2-Nové Město, 128 00 Praha 28

III. účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu, veřejnou vyhláškou

3. Magistrát hlavního města Prahy, úřední deska po dobu 15 dní s účinky doručení, Mariánské náměstí č.p. 2/2, 110 00 Praha 1-Staré Město

4. Úřad městské části Praha 11, úřední deska po dobu 15 dní pro informaci, bez účinků doručení, IDDS: nr5bpci

sídlo: Ocelíkova č.p. 672/1, Háje, 149 00 Praha 415

IV. ostatní:

5. Úřad městské části Praha 11, odbor výstavby, IDDS: nr5bpci

sídlo: Ocelíkova č.p. 672/1, Háje, 149 00 Praha 415

V. na vědomí:

spis